

Akademie múzických umění v Praze

Divadelní fakulta

Katedra produkce

Akademický rok 2020/2021

Posudek bakalářské diplomové práce

Vedoucí diplomové práce: MgA. Milan Šotek, Ph.D.

Diplomantka: Judita Brodská

Název diplomové práce: *Specifika provozování kabaretu Červená sedma*

Zájem o kabaretní umění není v případě Judity Brodské pouze akademický, nýbrž má svůj prvotní zdroj v praktické zkušenosti s autorským divadlem Cabaret Calembour, kde se diplomantka již třetí sezonu úspěšně uplatňuje jako produkční a kde – přiznejme hned v úvodu tohoto posudku – se profesně setkává s vedoucím své bakalářské práce. To, že se Brodská nakonec věnovala výhradně fenoménu Červené sedmy, nebylo ani tak motivováno odvracením možného „střetu zájmů“, do nějž by se mohl dostat školitel a současně spoluzakladatel zmiňovaného kabaretního souboru, jako spíše souviselo s kultivací jejího talentu. K němu na vysoké umělecké škole bezesporu patří i schopnost nebýt soustředěn pouze sám na sebe, tj. svůj vlastní život v umění nenahlížet jen introspektivně, ale dokázat se otevřít i podnětům, které mou vlastní zkušenost přesahují. Že se i tak mohu o sobě něco podstatného dozvědět, je nade vše pochybnost. Už třeba tím, že objevím a uvědomím si příslušnou tradici, kterou (dosud klidně nevědomě) rozvíjím. Povzbudivé může být i poznání, že v tom „nejsem sám“, že de facto totožné problémy provázely kabaretní formy dávno přede mnou. Byl jsem pochopitelně svědkem toho, jak mnohá zjištění o Červené sedmě poměřovala Brodská osobní zkušeností s Cabaretem Calembour. Na bakalářském stupni studia bylo ovšem žádoucí, aby se diplomantka rovnou „nezapisovala do historie“, třebaže promýšlení toho, co Calembour má a co nemá s Červenou sedmou společného, se do práce nutně propsalo.

Jakkoliv byly dějiny historicky nejvýznamnějšího českého kabaretu zpracovány uspokojivým způsobem i před Brodskou, považuji perspektivu „specifik provozování“, tedy aspektů produkčních a ekonomických, za relativně neotřelou a pro školitele, specializujícího se spíše na otázky kabaretní poetiky, i objevnou. Vysvítá z ní, jak bohaté a v řadě ohledů průkopnické aktivity Červené sedmy v souhrnu byly: kromě vlastních kabaretních vystoupení rovněž řada programů doprovodných, ať už šlo o reprezentativní edici kabaretní literatury,

zvýšenou péčí o autorská práva či o několikeré pokusy provozovat více kabaretních poboček najednou. Jedním z leitmotivů Brodské práce na druhou stranu je, že samotné tyto záměry byly často vzletnější než jejich následná realizace.

Práce, adekvátně bakalářskému stupni studia, představuje zdařilý „snos“ faktů k vytčené problematice, roztroušených jinak napříč literaturou od tvůrců Červené sedmy i o tvůrcích Červené sedmy. Autorku ctí, že mezi sebou jednotlivé prameny komparovala a nepropadla jedinému úhlu pohledu, jak by se především pod vlivem „memoárového psaní“ Jiřího Červeného mohlo stát. Že od něj nakonec převzala občasný sklon k „historkaření“, patří jen k drobným vadám odborné vysokoškolské práce. Co je podstatné: na základě zmapovaných pramenů předestírá Brodská obecnější vývoj Červené sedmy výstižně jako cestu od amatérského studentského spolku k profesionálnímu uměleckému souboru, přičemž klíčovou zásluhu na této *profesionalizaci* připisuje autorka, náležitě to dokládajíc, osobnosti Eduarda Basse.

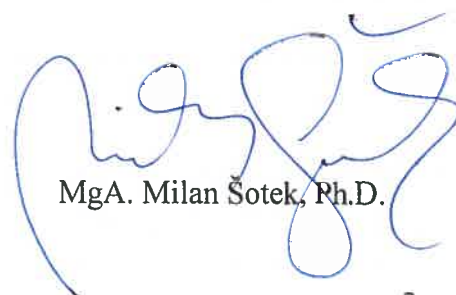
Vedoucí práce rád přiznává, že ho čtení průběžných verzí textu nezřídka inspirovalo k dílčím úvahám, o něž se s diplomantkou během pravidelných konzultací dělil i přel. To přirozeně svědčí o tom, že prve zmiňovaný „snos“ faktů nebyl zas až tak nahodilý, čili že šlo daleko spíše o „výběr“, jenž v sobě beze sporu obsahuje potenciál podstatně důsažnějších poznatků o kabaretu. Lze si jen přát, aby autorka časem nabyla ještě větší schopnosti jednotlivé informace zahlédnout v širším kontextu a patřičně zobecnit. Jedině tak bude schopna hledat ještě průkaznější odpovědi na otázky, které tak naléhavým způsobem klade: Může být kabaret programově apolitický? Je kabaret myslitelný i bez diváckého konsensu? Ty všechny a mnohé další už jsou ovšem poněkud nad rámec „specifik provozování“.

Jsem přesvědčen, že cesta ke kořenům českého kabaretu, kterou Brodská prostřednictvím své práce vykonala, nebyla jen splněním nepominutelného požadavku pro získání bakalářského titulu, ale že pro ni osobně měla velký smysl. Své vlastní produkční počínání může odted' poměřovat přinejmenším staletou tradicí a při té příležitosti na ni může tvořivě navazovat či jí může zhrdnout. Pokud ve svém zájmu vytrvá, třeba se od ní v budoucnu dočkáme příručky *Jak se dělá kabaret dnes?*, s Bassem nejspíš polemické. Brodská k tomu všechny předpoklady má – osobní zaujetí i produkční talent.

Bakalářskou diplomovou práci k obhajobě **doporučuji**.

Návrh klasifikace: **B**

Praha 15. 6. 2021

MgA. Milan Šotek, Ph.D.